

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΧΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 13 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 10 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΟΠΕΡ ΕΔΕΙ ΔΕΙΞΑΙ.

Ἀναγινώσκουμεν ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Παρασκευῆς :
«Λέγεται ὅτι ὁ κ. Πάνος Κολοκοτρώνης, συνεπεία τῶν
τελευταίων τοῦ γνωστοῦ ἐπεισοδίου, ὑπέβαλε τῷ βασιλεῖ
τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τῆς θέσεως ὑπασπιστοῦ, ἀλλ' ὁ
βασιλεὺς δὲν ἐδέχθη ταύτην.»

«Ὅπερ ἔδει δεῖξαι !

ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ.

Οἱ τρικουπικοὶ δι'σχυρίζονται ὅτι ὁ κ. Δεληγιάννης κατὰ
τὴν συζήτησιν τοῦ ἀνακτορικοῦ σκανδάλου θὰ λάβῃ τὸ μέρος
τῶν ἀνακτόρων, ὑποστηρίζων ὅτι ἡ ἐκ μέρους τοῦ Βα-
σιλέως ἑκφρασίς τῆς λύπης εἶναι ἀρκούσα ἱκανοποίησις τοῦ
προσβληθέντος βουλευτοῦ.

Οἱ ἀδελφοὶ Βαλαωρίται ἐπληρώθησαν τὸ ὕψ' ἡμῶν γρα-
φὴν ὅτι αὐτοὶ μόνοι θὰ συνταχθοῦν ὑπὲρ τῆς αὐλῆς. Καὶ
ἀλλαχόθεν ἐπληροφόρηθημεν ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἦσαν οἱ πρῶ-
τοι ἐξαναστάντες ἐναντίον τοῦ αὐλικοῦ κινήματος. Τοῦτο
μὴ σὰς ἐκπλήττῃ, ὅσοι μάλιστα γνωρίζετε πῶς πολιτεύον-
ται οἱ κύνες. Τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι τὸ περιποιητικώτερον
ἀπὸ ὅλα· ἅμα ὅμως τὸ κλείσῃς ἐξω τῆς αὐλῆς, μπορεῖ νὰ
μὴ σ' ἀφήσῃ νὰ κοιμηθῇ ἕως τὸ πρῶτ' ἀπὸ τὰς φωνάς του.

Ἡ τελετὴ τῆς βυθίσεως τοῦ σιαυροῦ ἐν τῇ Δεξαμενῇ ἦτο
γραφικωτάτη. Ἐκεῖ ἐνοήσαμεν ὅτι αὐταὶ αἱ θρησκευτικαὶ
διαχύσεις δεόν νὰ γίνωνται ἐν ὑπαίθρῳ καὶ ὅτι αἱ ἡμέραι
τῶν κλειστών ναῶν εἶναι μετρημέναι.

Τὸ θέαμα ἦτο ἀξίον γραφικοῦ χρωστήρος. Ἐν τῷ κέν-
τρῳ ἡ Δεξαμενὴ. Δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ λοφίσκοι πλήρεις κό-
μσου. Ἀνωθεν τῆς δεξαμενῆς ἄνθρωποι. Ἡ πλατεῖα πλή-

ρης. Τὸ ὄρχιον φύλον ἀντιπροσωπεύετο ὅχι κακῶς. Κά-
τι γλυκαῖαι γνωριμίαι εἶχον ἐξαιρετικὴν αἴγλην. Ἐθαυμά-
σαμεν μίαν κόμην. Καὶ μίαν ἀγγλίδαν περιηγήτριαν, μό-
νην, κατὰμονον, μὲ σῶμα ὅπερ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς
ἀνδρίας. Πτωχαὶ ἑλληνίδες ! Οὐδέποτε θὰ τὴν φθάσουν.

Εἰς ἐκ τῶν σχολῶν μας εὐρεθεὶς εἰς τὰ γυμνάσια τα-
ξιαρχίας τῆς παρελθούσης Πέμπτης μᾶς ἐπιστέλλει τὰς
ἐξῆς ἐντυπώσεις του :

Ἄν ἡ Ἀγγλία τρέφει τοὺς φλεγματικώτερους τῶν Εὐ-
ρωπαϊῶν, ἡ Γερμανία τοὺς σκεπτικώτερους, ἡ Γαλλία τοὺς
ζωηρωτέρους καὶ ἡ Ἰταλία τοὺς αἰσθηματικώτερους, ἀνα-
τιρρήτως ἡ Ἑλλὰς τρέφει τοὺς λιμαρικωτέρους.

Διωνίως συζητοῦν περὶ ὅλων.

Εἰς τὰ γυμνάσια τῆς ταξιαρχίας κατήντησε νὰ συζη-
τῶνται αἱ **διαταγαί**.

Οἱ ἀπαιτοῦντες ἀπὸ τοὺς στρατιώτας τῶν τὴν αὐστη-
ροτέραν πειθαρχίαν ἦσαν ἀκριβῶς οἱ μᾶλλον ἀντιπειθα-
ρχικοί.

Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐνόησε νὰ ἐκτελέσῃ οὐδεμίαν κίνησιν χω-
ρὶς νὰ φέρῃ τὰς ἀντιρρήσεις καὶ παρατηρήσεις του δι' ἑκά-
στον πρόσταγμα.

Ἦκούσαμεν τὸν κ. Μπὸν ἀναγκασθέντα ἐπὶ τέλους νὰ
φωνάξῃ σιεντορείως πρὸς ἓνα διοικητὴν τάγματος :

— Κύριε Διοικητά, σὰς διατάσσω νὰ προχωρήσετε.

Ἡ Ἑλλὰς ἔχει μέλλον. Νὰ τὸ ἰδῇτε. Μίαν ἡμέραν θὰ
καταντήσῃ ἡ πρωτεύουσα χώρα τῶν παραδόξων, τῶν ἀνε-
πίστων.

Εἰς τὰ γυμνάσια παρέστη ὁ βασιλεὺς ἑφιππος συνοδευ-
μένος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ κ. Κριεζῆ, ἀντιπλοιάρχου
φέροντος τὴν ναυτικὴν του στολὴν καὶ ἐφιίππου ἐπίσης. Ὁ
ἑφιππος ναυτικός ἐξετέλει τὴν ὑπηρεσίαν του ἀπὸ ρυτῆρος
μεταδίδων τὰς διαταγὰς τοῦ κυρίου του.

Ὡστε ἡ Ἑλλάς ἐδημιούργησε καὶ ἀξιωματικούς ἀμφι-
βίους.

Ὁ βασιλεὺς μᾶς ἐφάνη κάλλιστα γνωρίζων τὰ γυμνά-
σια καὶ μάλιστα ἀνυπομονῶν διὰ τὸ φοβερὸν συζητητικὸν τὸ
ὁποῖον ἀνέπτυσσον ὅλοι οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί. Ἐταξε
μάλιστα δύο ἀνθυπασπιστὰς ὡς δύο σταθερὰ σημεῖα, ἐν
μέσῳ τῶν ὁποίων νὰ γίνη ἡ διέλασις διὰ νὰ μὴ χάσουν τὰ
διάφορα τάγματα τὸν δρόμον των ἐν τῷ λαβυρίνθῳ τῆς
συζητήσεως.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Σύνοψις τῆς ἀγορεύσεως τοῦ ἐφευρετοῦ Γρυπάρη ἐν τῇ
Πλατεῖᾳ Συντάγματος :

— Σφάξατέ με, σουβλίσατέ με, κρεμάσατέ με, παλου-
κώσατέ με, μαδήσατέ με, ἀλλὰ . . . ἐλεήσατέ με.

Δίδυμον τηλεγράφημα τοῦ κ. Δημάρχου μας πρὸς τὸ περὶ
Ἀθηνᾶς σταλὲν πρὸς τοὺς συναδέλφους τοῦ Παρισίῳ καὶ
Λονδίνῳ θὰ ἦτο τὸ ἑξῆς :

«Τώρα ὅτε ὁ κ. Βούβουλης καταγίνεται εἰς τὴν ἀποτορ-
πίλωσιν τῆς Ἑλλάδος, σταυρὸς ῥιφθεὶς εἰς τὴν Διεξαμενὴν
ἐβουθίσθη καὶ ἐπλεεν ὑποδρυγίως. Ὅταν δὲ ἀνελευσθῇ γράμ-
ματα φωτεινὰ ἐφάνησαν : **ἐν τούτῳ Νίκα.**»

Ὁ ἀναγινώσκων ἄρθρα ἀντιπολιτευόμενα ἐν τῷ Τηλε-
γράφῳ δύναται νὰ συντάξῃ κατὰ τὸν τύπον τοῦ Καζαρία
Κορομηλᾶ τὸ ἑξῆς προφητικόν :

Παγετώδης καιρὸς. Χιόνες ἐπὶ τῶν ὁρέων ἰδίως. Τὰ πο-
λιτικά ἡρεμοῦσιν ὡς ἐκ τῶν ἑορτῶν, οὐχ' ἦττον συνεντευ-
ξεις τινες ἀνησυχοῦσι τοὺς μᾶλλον ὑπόπτους. Ναυάγια ἐν
τῇ Βαλτικῇ σπουδαῖα καὶ τρικυμία ἐν τῷ Ὀκεανῷ. Ὑπουρ-
γικὴ ἐφημερίς γράφει ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως. Καταιγὶς
ἐν τῷ κεντρικῷ ταμείῳ.

Ἡ θέσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κλονίζεται.
Τὰ κατ' αὐτοῦ ἄρθρα ἐν τῷ Τηλεγράφῳ γράφονται ἐκ συμ-
παιγνίας μετὰ τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως. Ἀναφέρεται
ὡς πιθανὸς διάδοχος ὁ κ. Σωτήριος Πετιμεζᾶς.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι
ἐπὶ τῆς δευτέρας πολεμικῆς ὑπουργείας τοῦ κύρ Σωτήρη θὰ
φθάσωμεν πλέον ἔως εἰς τὸν Δομοκόν.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀναφαίνονται μεταφραστικὰ ἀρι-
στοურγήματα ἐν τῷ τύπῳ μας.

Πῶς νομίζετε ὅτι μεταφράσθῃ ὑπὸ τῆς «Πρωίας» τῆς 7
Ἰανουαρίου τὸ *dommages-intérêts* ;

— Ζημία καὶ διαφέροντα !

Εἰς δὲ τὴν «Ἐλευθερίαν» τοῦ κ. Σιβίνη εἶδομεν ὥραϊον
τυπογραφικὸν λάθος :

Σιβινική κυβέρνησις ἀντὶ σινική !!

Ἰταλικὴ τις ἐφημερίς ἔγραψεν ὅτι ἐν Ἀθήναις ὁ Τάνερ
ἠδύνατο ἐπὶ ἐνενηντα ἡμέρας νὰ παρατείνῃ τὴν νηστείαν
του, πίνων μόνον ὕδωρ, διότι τὰ νερά τοῦ κ. Σούτσου πε-
ριέχουν καὶ φαγιά ἐντὸς αὐτῶν.

ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

Κ. Δὲν μοῦ λέγεις, ἀδελφε, τί πρᾶγμα εἶναι ὁ φωνο-
γράφος ;

Γ. Ἑλληνικὰ δὲν ἠξεύρεις ; γράφει φωνάς.

Κ. Δὲν σὲ ἐρωτῶ τοῦτο, ἀλλὰ θέλω νὰ μάθω πῶς τὰς
γράφει καὶ ἔπειτα τὰς ὁμιλεῖ.

Γ. Ἐχεις τὸν φωνογραφοφῶνον.

Κ. Τίποτε δὲν μοῦ λέγεις ; γινώσκω τὸ ὄνομα καὶ δὲν
ἠξεύρω τὸ πρᾶγμα.

Γ. Ἴνα σοὶ ἐξηγήσω τὸν φωνογράφον, ἀπαιτῶ νὰ προ-
σέχῃς.

Κ. Λέγε καὶ μὴ σοὶ μέλει.

Γ. Κράτει ταύτην τὴν πυράγραν (τσιμπίδα) ἀπὸ τὸν
κρίκον της, κτύπα τὴν μὲ ἐν ξύλον εἰς τὸ κάτω μέρος, ἀ-
κούεις κτύπον καὶ συγχρόνως βλέπεις τὴν πυράγραν νὰ
τρέμῃ, νὰ πάλληται, νὰ κτυπᾷ τὸν ἀέρα, νὰ πάλληται
τότε καὶ ὁ ἀήρ ὅλος, δηλαδὴ ὁ ἀπὸ τὴν πυράγραν ἕως εἰς
τὸ ὠτίον μας καὶ πλέον ἔσω ἕως εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ ὠτίου.
Ἦν φράττει μία μεμβράνα (τυμπανόφραγμα) λεπτή, πάλ-
λεται τότε ἐπίσης καὶ αὕτη καὶ τοὺς παλμούς τῆς μεμβρά-
νης αἰσθάνεται ἐν νεῦρον, τὸ ἀκουστικόν, ἐνδότετα κεκρυμ-

μένον καὶ οὕτω γίνεται ὁ ἦχος τῆς πυράγρας ἀκουστός
Ἐνόησας ;

Κ. Διὰ καλῶς· νὰ σοὶ τὸ ἐπαναλάβω· χωρὶς νὰ πάλ-
ληται ἡ πυράγρα, χωρὶς ἀέρα καὶ χωρὶς τοῦ αἰσθητηρίου
τῆς ἀκοῆς, ἦχος δὲν γίνεται.

Γ. Εὖγε !

Κ. Σὺ μοὶ εἶπας πῶς ἀκούω, δὲν μοὶ εἶπας ὅμως πῶς
ἀκούει καὶ ὁ φωνογράφος καὶ πῶς ἔπειτα ὁμιλεῖ.

Γ. Ἀκουσον καὶ τοῦτο. Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁμιλῶν εἰς τὸ
ὄργανον, ἐφαρμόζει τὸ στόμα εἰς μίαν χώνην (χωνί), ἥτις
δὲν ἔχει καλαμίσκον (μασοῦρι) ἀλλ' ἐνθα κολλᾶται ὁ κα-
λαμίσκος ὑπάρχει κολλημένη μία μεμβράνα, ἥτις φράττει
τὴν ὀπὴν τῆς χώνης, ἡ δὲ μεμβράνα αὕτη ἔχει προσηλω-
μένην ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας της μίαν ἐγκεντρίδα
(μύτην ἀπὸ βελόνην) γίνεται τότε ὅ,τι καὶ διὰ τῆς πυρά-
γρας. Ἀντὶ τοῦ κτύπου τῆς πυράγρας ἔχομεν τὴν φωνήν,
ἥτοι ἅπας ὁ ἀήρ ἀπὸ τὸν λάρυγγα ἕως εἰς τὸ στόμα πάλ-
λεται καὶ τὴν παλμικὴν κίνησιν του παραλαμβάνει ὁ ἀήρ
τῆς χώνης καὶ οὕτως τὴν διαδίδει ἐντελῶς ὁμοίαν εἰς τὴν
μεμβράναν· ἐν ᾧ δὲ ἡ μεμβράνα παλλομένη φέρεται πρὸς
τὰ ἔξω, φέρεται δὲ συγχρόνως πρὸς τὰ ἔξω καὶ ἡ ἐγκεν-
τρίς· ἂν λοιπὸν πλησιέστατα εἰς τὴν μεμβράναν τὴν παλ-
λομένην θέσωμεν τὴν χεῖρά μας θέλει τὴν κεντῇσιν ἡ ἐγ-
κεντρίς τόσας φορές κατὰ 1'' ὅσους παλμούς θέλει ἐκτελέ-